

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 24. 10. 2017
Čj. MSP-552/2016-OJD-SPZ/4
Počet listů: 5
Přílohy: 3

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obviněný M.T. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

1. trestní spis Okresního soudu v Nymburce vedený pod sp. zn. 2 T 249/2010
2. trestní spis Okresního soudu v Nymburce vedený pod sp. zn. T 254/2009
3. trestní spis Okresního soudu v Kladně vedený sp. zn. 2 T 27/2010

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného M.T., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Jiřice,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2012, č. j. 12 To 66/2012-597, který rozhodoval jako soud odvolací v trestní věci vedené u Okresního soudu v Nymburce pod sp. zn. 2 T 249/2010, pokud po zrušení rozsudku soudu prvního stupně sám podle § 259 odst. 3 tr. ř. uznal obviněného M.T. (dále jen „obviněný T.“) vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a uložil obviněnému trest.

Rozsudkem senátu Okresního soudu v Nymburce ze dne 16. 11. 2011, č. j. 2 T 249/2010-541, byl obviněný T. uznán vinným zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Zvláště závažného zločinu se obviněný T. podle výroku o vině dopustil tak, že

„v obci Milovice, okr. Nymburk, v ul. Armádní v domě č. p. 502, po přesně nezjištěnou dobu od počátku roku 2010 do srpna 2010, neoprávněně prodal V. P. metamfetamin 1 g za 1 000 Kč, celkem v množství minimálně za 20 000 Kč, a další metamfetamin v hodnotě 20 000 Kč mu poskytl bezúplatně, přibližně ve stejné době ve dvou případech bezúplatně předal metamfetamin v celkovém množství nejméně 0,4 g J.P., nejméně v pěti případech bezúplatně předal metamfetamin P.Z. v celkovém množství 1,25 g, nejméně v pěti případech za provedení truhlářských prací předal metamfetamin v množství 5 g J.L., v přesně nezjištěném množství a bezúplatně J.H. poskytl nejméně 0,1 g metamfetaminu, M.B. kolem 2 g a dalším nevyslechnutým osobám v nezjištěném množství,

přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 8. 4. 2010, sp. zn. 4 T 254/2009, s právní mocí dne 27. 7. 2010, odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 48 měsíců nepodmíněně za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona (dále jen „tr. zák.“) a rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 13. 10. 2004, sp. zn. 3 T 192/2004, pro trestný čin nedovolené výroby a držení psychotropních a omamných látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), § 188 odst. 1, § 187a odst. 1, 2, § 187a odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání tří let, kdy trest vykonal dne 15. 12. 2007,

ačkoliv metamfetamin je psychotropní látka uvedená v příloze č. 5 psychotropní látky zařazené do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb., vydaná k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v platném znění).“

Za to a za trestnou činnost, pro niž byl předtím pravomocně uznán vinným ve věci vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 2 T 27/2010, byl obviněný T. odsouzen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obviněnému T. uložen trest propadnutí těchto věcí:

1. 1 ks plechová krabička s nápisem Energyo obsahující igelitový sáček na rychlozip s obsahem bílé krystalické látky nezjištěného množství
2. 1 ks plastová tuba se žlutým uzávěrem s obsahem zbytku bílé krystalické látky
3. 1 ks celofánový pytlík s obsahem neznámé krystalické látky nezjištěného množství
4. 1 balíček igelitových sáčků na rychlozip v dosud nezjištěném počtu
5. 1 ks plechová krabička s obsahem sušených rostlin s morfologickými znaky konopí
6. 1 ks skleněná obdélníková nádoba se zbytky bezbarvé látky
7. 1 ks papírová krabice s obsahem 14 ks nábojů různé ráže
8. 4 ks balíčků filtračních papírů v dosud nezjištěném množství
9. 1 ks indukční vařič zn. MAC COOL-COOK serial number 2K5/0138-000303 bar code 4028998001792
10. 1 ks světlá taška s propanbutanovým dvojhořákem o nezjištěném objemu
11. 1 ks digitální váha zn. ChamionScale CH-500.

Podle § 70 odst. 5 tr. zákoníku se vlastníkem propadlých věcí stal stát.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 10. 2010, sp. zn. 2 T 27/2010, který nabyl právní moci dne 15. 12. 2010 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2010,

sp. zn. 12 To 567/2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Stejným rozsudkem bylo podle § 226 písm. a) tr. ř. rozhodnuto o zproštění spoluobviněného D.H., nar. (dále jen „obviněný H.“) obžaloby, která mu kladla za vinu spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že

„společně s obviněným T. v obci Milovice-Mladá po přesně nezjištěnou dobu do 2. 9. 2010 měl minimálně v jednom případě v bytě domu č. p. 618 v ul. Topolová, záměrně neoprávněně na laboratorním zařízení, které patřilo obviněnému T., vyrábět metamfetamin v nezjištěném množství a v obci Milovice-Mladá před domem č. p. 615, v ulici Topolová, po nezjištěnou dobu do dne 2. 9. 2010 kolem 02.30 hod. neoprávněně pro svoji potřebu měl přechovávat v oranžové plastové dóze a ve stříbrném pouzdře s červeným uzávěrem celkem 10,3938 g metamfetaminu.“

Na základě odvolání obviněného T. a odvolání státní zástupkyně, podaného v neprospěch obviněného H., ve věci jednal Krajský soud v Praze, který rozsudkem ze dne 14. 3. 2012, č. j. 12 To 66/2012-597, podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. znovu rozhodl tak, že obviněného T. uznal vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Zločinu se obviněný T. podle výroku o vině dopustil tak, že

„v přesně nezjištěné době od počátku roku 2010 do srpna 2010 v Milovicích-Mladé, okr. Nymburk, v ul. Armádní v domě č. p. 502, nejméně neoprávněně prodal V.P. metamfetamin 1 g za 1 000 Kč, celkem v množství minimálně za 20 000 Kč, a další metamfetamin v hodnotě 20 000 Kč mu poskytl bezúplatně, přibližně ve stejné době ve dvou případech bezúplatně předal metamfetamin v celkovém množství nejméně 0,4 g J.P., nejméně v pěti případech bezúplatně předal metamfetamin P.Z. v celkovém množství 1,25 g, nejméně v pěti případech za provedení truhlářských prací předal metamfetamin v množství 5 g J.L., v přesně nezjištěném množství a bezúplatně J. H. poskytl nejméně 0,1 g metamfetaminu, M.B. kolem 2 g, přičemž metamfetamin je psychotropní látka uvedená v příloze č. 5 psychotropní látky zařazené do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb., vydaná k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v platném znění),

ač byl rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 8. 4. 2010, č. j. 4 T 254/2009-284, který nabyl právní moci ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2010, č. j. 10 To 299/2010-310, uznán vinným trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák., za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř let, a rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 13. 10. 2004, sp. zn. 3 T 192/2004, byl uznán vinným trestnými činy nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), § 188 odst. 1, § 187a odst. 1, 2, § 187a odst. 1 tr. zák. a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří let, který vykonal dne 15. 12. 2007.“

Za tento zločin a za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl obviněný T. předtím uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 10. 2010, č. j. 2 T 27/2010-68, ve znění rozsudku Krajského soudu

v Praze ze dne 15. 12. 2010, č. j. 12 To 567/2010-86, byl obviněný T. odsouzen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obviněnému T. uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to:

1. plechové krabičky s nápisem Energyo obsahující igelitový sáček na rychlozip s obsahem bílé krystalické látky nezjištěného množství
2. plastové tuby se žlutým uzávěrem s obsahem zbytku bílé krystalické látky
3. celofánového pytlíku s obsahem neznámé krystalické látky nezjištěného množství
4. balíčku igelitových sáčků na rychlozip v dosud nezjištěném počtu
5. plechové krabičky s obsahem sušených rostlin s morfologickými znaky konopí
6. skleněné obdélníkové nádoby se zbytky bezbarvé látky
7. papírové krabice s obsahem 14 ks nábojů různé ráže
8. balíčků filtračních papírů v dosud nezjištěném množství
9. indukčního vařiče zn. MAC COOL-COOK serial number 2K5/0138-000303 bar code 4028998001792
10. světlé tašky s propanbutanovým dvojhořákem o nezjištěném objemu
11. digitální váhy zn. ChamionScale CH-500.

Současně byl zrušen výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 10. 2010, č. j. 2 T 27/2010-68, ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2010, č. j. 12 To 567/2010-86, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 259 odst. 1 tr. ř. byla věc ve vztahu k obviněnému H. vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Dovolání obviněného T. proti tomuto rozsudku bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2012, č. j. 7 Tdo 982/2012-24, podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. odmítnuto.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2012, č. j. 12 To 66/2012-597, byl v neprospěch obviněného T. porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1 a § 259 odst. 3 tr. ř. a v řízení jemu předcházejícím soudem prvního stupně v ustanoveních § 219 odst. 3 věty druhé a § 2 odst. 5, 6, 12 tr. ř.

Podle § 254 odst. 1 tr. ř. odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. může odvolací soud rozhodnout sám rozsudkem ve věci, jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě na základě důkazů provedených před odvolacím soudem doplněn nebo změněn. Odvolací soud se může odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení

- a) provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, nebo

b) provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.

Podle § 219 odst. 3 tr. ř. platí, že jestliže není třeba pro podstatnou vadu řízení nebo z jiného důležitého důvodu provést hlavní líčení znovu, sdělí předseda senátu při pokračování v odročeném hlavním líčení podstatný obsah dosavadních jednání. Změnilo-li se složení senátu nebo uplynula-li od odročení hlavního líčení delší doba, přečte se souhlasem státního zástupce a obviněného předseda senátu podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů; není-li souhlas dán, musí být hlavní líčení provedeno znovu.

Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obviněného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. ř. pak orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 2 odst. 12 tr. ř. při rozhodování v hlavním líčení, jakož i veřejném, vazebním a neveřejném zasedání, smí soud přihlídnout jen k těm důkazům, které byly při tomto jednání provedeny.

Je třeba uvést, že první rozsudek byl ve věci vynesena soudem prvního stupně, tj. Okresním soudem v Nymburce, již dne 30. 3. 2011 pod č. j. 2 T 249/2010-405, tímto rozsudkem byl obviněný T. uznán vinným zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Tohoto zvláště závažného zločinu se obviněný T. podle výroku o vině dopustil tak, že:

„1/ v obci Milovice-Mladá, okres Nymburk, v přesně nezjištěnou dobu do 2. 9. 2010, minimálně v jednom případě v bytě panelového domu č. p. 618 v ul. Topolová, záměrně neoprávněně na laboratorním zařízení jemu patřícím vyráběl metamfetamin, v přesně nezjištěném množství,

2/ v obci Milovice v ul. Armádní v domě č. p. 502, po přesně nezjištěnou dobu od počátku roku 2010 do srpna 2010, neoprávněně prodal V.P. metamfetamin 1 g za 1 000 Kč, celkem v množství minimálně za 20 000 Kč a další metamfetamin v hodnotě 20 000 Kč mu poskytl bezúplatně, přibližně ve stejné době ve dvou případech bezúplatně předal metamfetamin v celkovém množství nejméně 0,4 g J.P., nejméně v pěti případech bezúplatně předal metamfetamin P.Z. v celkovém množství 1,25 g, nejméně v pěti případech za provedení truhlářských prací předal metamfetamin v množství 5 g J.L., v přesně nezjištěném množství a bezúplatně J. H. poskytl nejméně 0,1 g metamfetaminu, M.B. kolem 2 g a dalším nevyslechnutým osobám v nezjištěném množství,

přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 8. 4. 2010, sp. zn. 4 T 254/2009, s právní mocí dne 27. 7. 2010, odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 48 měsíců nepodmíněně za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák., a rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ze dne 13. 10. 2004, sp. zn. 3 T 192/2004, pro trestný čin nedovolené výroby a držení psychotropních a omamných látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a), § 188 odst. 1, § 187a odst. 1, 2, § 187a odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání tří let, kdy trest vykonal dne 15. 12. 2007,

ačkoliv metamfetamin je psychotropní látka uvedená v příloze č. 5 psychotropní látky zařazené do seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška č. 62/1989 Sb., vydaná k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v platném znění).“

Za to byl obviněný T. odsouzen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obviněnému T. uložen trest propadnutí věcí vyjmenovaných pod položkami 1 až 58 na stranách 2 až 4 rozsudku.

Podle § 70 odst. 5 tr. zákoníku se stal vlastníkem propadlých věcí stát.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 19. 10. 2010, sp. zn. 2 T 27/2010, který nabyl právní mocí dne 15. 12. 2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Stejným rozsudkem bylo rozhodnuto o zproštění obviněného H. podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby, která mu kladla za vinu spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tak, že

„společně s obviněným T. v obci Milovice-Mladá po přesně nezjištěnou dobu do 2. 9. 2010 měl minimálně v jednom případě v bytě domu č. p. 618 v ul. Topolová, záměrně neoprávněně na laboratorním zařízení, které patřilo obviněnému T., vyrábět metamfetamin v nezjištěném množství a v obci Milovice-Mladá před domem č. p. 615, v ulici Topolová, po nezjištěnou dobu do dne 2. 9. 2010 kolem 02.30 hod. neoprávněně pro svoji potřebu měl přechovávat v oranžové plastové dóze a ve stříbrném pouzdře s červeným uzávěrem celkem 10,3938 g metamfetaminu.“

Na základě odvolání obviněného T. a odvolání státní zástupkyně, podaného v neprospěch obviněného H., ve věci jednal Krajský soud v Praze, který usnesením ze dne 22. 6. 2011, č. j. 12 To 257/2011-481, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolací soud tehdy soudu prvního stupně vytkl, že neprovedl podle § 213 tr. ř. zákonným způsobem listinné důkazy a nevypořádal se s návrhy obviněného T. na doplnění dokazování. Pochybení bylo odvolacím soudem zjištěno i ve výroku o trestu propadnutí věcí a jiné majetkové hodnoty, neboť v případě věcí popsanych pod body 1 až 42 a 58 nebylo soudem prvního stupně vůbec zjištěno, zda náležely obviněnému T., předměty uvedené pod

body 56, 57 vydal obviněný H.. V případě finančních prostředků ve výši 20 107 Kč pod bodem 55 výroku o trestu propadnutí věci a jiné majetkové hodnoty, takto postupoval soud prvního stupně, ačkoliv obviněný T.namítal, že se jednalo o peníze legálně nabyté od svědkyně B.. Tuto svědkyni však soud prvního stupně nevyslechl, ač se jejího výsledku obviněný T. domáhal, a přestože do spisu byla založena fotokopie složenky ze dne 16. 1. 2010 znějící na částku 51 000 Kč, kterou měla svědkyně obdržet od další osoby (č.l. 30). Ve vztahu k obviněnému H. pak byl rozsudek soudu prvního stupně shledán nepřezkoumatelným.

Soudu prvního stupně bylo proto odvolacím soudem uloženo doplnit dokazování výsledkem svědkyně B. a provedením listinných důkazů v souladu s ustanovením § 213 tr. ř., a to včetně spisů o předchozích odsouzeních. V odůvodnění rozsudku pak měl soud prvního stupně vyložit nejen to, o které konkrétní důkazy své rozhodnutí opřel, ale také odůvodnit, proč další navrhované důkazy již neprovedl, a zabývat se i námitkami procesních stran (strany 4 až 6 usnesení odvolacího soudu).

Po vrácení věci soudu prvního stupně bylo nařízeno hlavní líčení na den 14. 9. 2011 a konalo se za přítomnosti obviněného T., jeho obhájce Mgr. F.Š. a obhájce obviněného H. JUDr. L.. Obviněný H. se k hlavnímu líčení nedostavil, doručení předvolání obviněnému H. nebylo vykázáno.

Podstatné ovšem bylo to, že ke dni konání hlavního líčení došlo ke změně v dosavadním složení senátu, tedy předsedy senátu JUDr. V.K. a přísedících Mgr. V.B. a Z.S., neboť přísedící Mgr. V.B. byla v senátu vystřídána přísedící M.V.. Podle protokolu z hlavního líčení (zvukový záznam podle § 55b tr. ř. nebyl z hlavního líčení pořizován) po dotazu předsedy senátu na přítomnou státní zástupkyni, obhájce a obviněného, zda „souhlasí se změnou senátu“, tito uvedli, že souhlasí se změnou senátu (č. l. 494). Podstatný obsah spisu měl být konstatován při následném hlavním líčení, neboť dne 14. 9. 2011 ani nebylo možné provádět dokazování s ohledem na neúčast obviněného H.. Hlavní líčení bylo odročeno na neurčito za účelem vyčkání zprávy od Policie ČR a doručenky a nového předvolání obviněného H. k hlavnímu líčení.

Následné hlavní líčení bylo konáno dne 16. 11. 2011 a rozhodoval v něm senát ve shora uvedeném novém složení, tedy předsedy senátu JUDr. V. K. a přísedících M.V. a Z.S.. Hlavnímu líčení byli přítomni oba obvinění i jejich obhájci. Podle protokolu z hlavního líčení po dotazu předsedy senátu na přítomného obviněného H., zda „souhlasí se změnou senátu“, obviněný H. uvedl, že souhlasí se změnou senátu. Poté byl konstatován dosavadní průběh řízení (č. l. 534), pak následovaly konstatace kasačního usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2011, sp. zn. 12 To 257/2011, výslech svědkyně L.B., provedení listinných důkazů, zamítnutí návrhu obhájce obviněného na doplnění dokazování, závěrečné řeči a vynesení rozsudku soudu prvního stupně. O průběhu hlavního líčení byl pořizen zvukový záznam, který je zachycen (byť nevyznačen) na CD připojeném na předních deskách trestního spisu (evidenční list o zvukovém záznamu je založen na č. l. 532).

Je nepochybné, že po změně ve složení senátu byl soud prvního stupně povinen postupovat podle § 219 odst. 3 věty druhé tr. ř., tedy zjistit zda státní zástupce a obvinění souhlasí s ohledem na tuto skutečnost s tím, že předseda senátu přečte podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů, tj., že svým souhlasem nejdůležitější procesní strany vyjádří, že z hlediska zásady bezprostřednosti jim postačí připomenutí výsledků dřívější části odročeného hlavního líčení ve formě přečtení protokolu o něm a že souhlasí s určitým omezením uvedené zásady, přičemž zároveň považují za dostatečné, jak jsou dosavadní výsledky hlavního líčení, včetně obsahu provedených důkazů,

zachyceny v přečteném protokolu. Pakliže by nebyl takový souhlas dán, muselo by hlavní líčení být provedeno znovu.

Protože z protokolované formulace „souhlasu“ státní zástupkyně i obou obviněných a jejich obhájců v protokolech z obou hlavních líčení, tedy jako „souhlasu se změnou senátu“ (samotná tato formulace je ostatně naprosto zavádějící – změna ve složení senátu je danou skutečností na souhlasu či nesouhlasu stran nezávislou; jejich souhlas či nesouhlas má význam toliko z hlediska dalšího postupu dokazování v hlavním líčení, tedy zda postačí rekapitulace jeho dosavadního průběhu či zda bude nutno provést celé hlavní líčení znovu), nebylo bez všech pochybností zřejmé, že jejich skutečným obsahem byl souhlas ve smyslu ustanovení § 219 odst. 3 věty druhé tr. ř., byl k osvětlení obsahu takto protokolárně formulovaných souhlasů proveden poslech existujícího zvukového záznamu z hlavního líčení konaného dne 16. 11. 2011. Z tohoto záznamu vyplynulo, že poté, co byli do jednací síně předvedeni eskortami obvinění T. a H. a předseda senátu je vyzval k posazení, požádal předseda senátu svědkyni L.B., aby vyčkala před jednací síní, poté poukázal na usnesení odvolacího soudu a po zjištění, že žádná ze stran k němu nemá co uvést, přistoupil předseda senátu k výslechu svědkyně L.B. a k dalším úkonům zachyceným v protokolu o hlavním líčení, jak je již shora uvedeno.

Ze zvukového záznamu z hlavního líčení tak vyplynulo, že obviněný H. nebyl ve skutečnosti předsedou senátu na souhlas ve smyslu ustanovení § 219 odst. 3 věty druhé tr. ř. dotázán, žádný souhlas ze strany obviněného H. nezazněl, především však ze zvukového záznamu vyplynulo, že nebyla provedena ve smyslu tohoto ustanovení žádná konstatace podstatného obsahu protokolů z předchozích hlavních líčení ze dnů 9. 2. 2011 a 30. 3. 2011, zachycujících rozsáhlé důkazní řízení, včetně výslechů obviněných T. a H., svědků A. Š., P. Z., J.K., L.C., V.P., J.H., M.B., J.S., K.V., J.L., J.P., znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. P.Š. a svědků Mgr. M.Š., T.K. a Č.P..

Je zřejmé, že za této situace důkazní řízení u soudu prvního stupně, které předcházelo vydání rozsudku ze dne 16. 11. 2011, trpělo závažnou procesní vadou, v důsledku které nemohl předmětný rozsudek obstát. Pokud odvolací soud uvedené pochybení nezaznamenal a naopak ve svém rozsudku konstatoval, že soud prvního stupně se předmětnou věcí poměrně pečlivě zabýval, zákonným způsobem provedl většinu důkazů, které mohly k jejímu objasnění přispět (strana 5 rozsudku odvolacího soudu), nesplnil svoji přezkumnou povinnost podle § 254 odst. 1 tr. ř. Pokud pak odvolací soud sám po zrušení prvostupňového rozsudku převzal skutková zjištění soudu prvního stupně stran obviněného T., vyvozená i z důkazů, které nebyly po předchozím vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí a změně ve složení senátu soudu prvního stupně řádně procesně provedeny, přičemž na jejich základě znovu rozhodl o vině a trestu stran obviněného T., byl tímto rozsudkem odvolacího soudu porušen v neprospěch obviněného T. zákon také v ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř., a v řízení jemu předcházejícím byl v neprospěch obviněného T. porušen zákon v řízení před soudem prvního stupně v ustanoveních § 219 odst. 3 věty druhé tr. ř. a § 2 odst. 5, 6, 12 tr. ř.

Ve vztahu k obviněnému H. není stížnost pro porušení zákona uplatněna, neboť v případě tohoto obviněného byla po zrušení rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 16. 11. 2011, č. j. 2 T 249/2010-541, věc rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2012, č. j. 12 To 66/2012-597, podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Usnesením Okresního soudu v Nymburce ze dne 2. 5. 2012, sp. zn. 2 T 249/2010-618, jež nabylo právní moci téhož dne, bylo podle § 222 odst. 2 tr. ř. rozhodnuto o postoupení věci ohledně obviněného H. k projednání přestupku Městskému úřadu v Čelákovcích; o vině tohoto obviněného tedy v předmětném trestním řízení v konečné bilanci rozhodnuto nebylo.

S ohledem na shora uvedené tedy **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

1. Podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 14. 3. 2012, č. j. 12 To 66/2012-597, byl v části, v níž bylo rozhodnuto o vině obviněného M.T., zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a o odsouzení tohoto obviněného k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody a k trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, byl v neprospěch obviněného M.T. porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1 a § 259 odst. 3 tr. ř. a v řízení jemu předcházejícím před soudem prvního stupně byl porušen zákon v neprospěch obviněného M. T. v ustanoveních § 219 odst. 3 věty druhé a § 2 odst. 5, 6, 12 tr. ř.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené rozhodnutí zrušil a aby zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
3. a dále podle § 270 odst. 1 tr. ř. Okresnímu soudu v Nymburce jako soudu prvního stupně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 90/2017](#)

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR